

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 17. LIPCA ROKU 1798. W W T O R E K.

z Berlina dnia 10. Lipca.

Na d. 5. zstąpiący dotąd przy dworze naszym poseł Rzpltey Francuzkiej Ob. Caillard, miał u Króla Jmci audyencyą pożegnania, a nowy poseł Ob. Sieyer prezentowanym był N. Panu, równie iak Królowy Jeymości.

z Londynu dnia 29. Czerwca.

Dnia dzisiejszego Król zamknął sesyją parlamentu następującymi mowami (*Mci Panowie izby niższej!*)—Przez środki przyzwóicie przez was użyte w całym ciągu posiedzenia parlamentu, dopełniliście obficie tych przyrzeczeń, iakie od was na początku odbierałem.—Przykład waszej stałości od wszystkich klass poddanych moich był naśladowanym. Duch dobrowolnych i gorliwych ofiar zaięwszy wszystkie kraie państwa, umocnił wewnętrzne nasze bezpieczeństwo; podobne uczucia ożywiają wszystkie woylka moie, a floty nasze odparły zagrożenia ataku, trzymając w obłężeniu nieprzyjaciół naszych w najsilniejszych ich portach.—*Mci Panowie izby niższej!* Obszerny i na umiarkowanych zasadach ułożony plan podatkowy, przez który tak znaczna część wydatków naszych w bieżącym roku załatwioną będzie, zawiadła nadzieję tych, którzy spodziewali się wyniszczyć źródła naszych bogactw, i obalić kredyt publiczny. Byliście w stanie użycia innych nawet źródeł dochodowy przez handel, który pomimo trudności wojny wzrósł w rozległości i mocy swojej, i mieliście nadto ukontentowanie w tymże samym czasie większą jeszcze pomoc czerpać w ofiarach szczególnych osob, dających z siebie przykład gorliwości, poświęcenia się i patriotyzmu. Środki użyte do przedaży tary gruntowej wprowadziły nowe systema, które przez swoje wrażliwe skutki, przez pomnożenie dochodów naszych, zmniejszenie długu, i wzmocnienie kredytu publicznego najszczęśliwsze za sobą przyniely korzyści.—*Mci Panowie izby wyższej i niższej!* Zamiaty zle myślących obywatelów zawsze w iednym stały związku z zamiarami naszego dawnego i przyśległego nieprzyjaciela, lecz poczynione są przeciw nim obronne zaślawy z gorliwości i wierności poddanych moich w sposobie dzielnym i szczęśliwym. W *Irlandyi* zamiary te okazały się przez iawną insurrekcyą. Z moiej strony wszystkie kroki obrocone zostały na stłumienie tego szkodliwego ducha, który dla dobra i bezpieczeństwa każdej części państwa *Brytańskiego*, równie zagrażającym być może. Nie mogę doryć wychwalić niewzruszonego męża i wierności armii moiej regularney, milicyi, i woylka nadgranicznego w *Irlandyi*, równie iak korpusu ochotników przeznaczanego do obrony życia i majątku swoich współziomków i utrzymania rządu prawnego.—Chwalebny dowód ubiegania się w patriotyzmie, okazany przez wiele regimentów milicyjnych, ścigały już pochwałę parlamentu. To postępowanie, które honor czyni szczególnym osobom, iest najmocniejszym zakładem ducha wojennego, który ożywia tę szanowną część sily zbrojney narodowej, równie iak czułość względem dobra i bezpieczeństwa *Irlandyi*, które są spoione z ogólnym dobrem państwa *Brytańskiego*. Przy korzyściach takowego wsparcia, i przy odnieśionych zwycięstwach nad insurgentami, zbliża się rozumien ten czas, w którym obłąkani od własnych powinności obywatele, mogą powrócić do poznania błędów swoich, dla załuzenia sobie na odpuszczenie winy i opiekę moją, które ia podług iednostajnego życzenia mego postanowiłem dać wszystkim poddanym moim każdej klasy, którzy okażą chęć winnego prawom posłuszeństwa. Ta momentalna przerwa spokoyności publiczney z przyłączeniem do niej nieszczęściami, przypisaną być powinna szkodliwym prawidłom, które z starannością po kraju rozsiawiano,

a które tam gdzie najbardziej panowały, nawięcej też szkodliwych za sobą pociągnęły skutkow. Wśród tych przeftrog, które przed oczyma mamy i w obliczu niebezpieczeństw, które odeprzeć usiłujemy, dozwolcie złączyć się nam wszystkim wspólnie, do zniszczenia zamiarow nieprzyjaciela i obrony tey konstytucyi, która nam podług doświadczenia tylu wieków, zaręcza w wysokim stopniu wolność publiczną, potęgę narodu, tudzież bezpieczeństwo i dobro wszelkiej klasy mieszkańców królestwa. Przez wytrzymałość tylko możemy się spodziewać nieustannej pomocy Boskiej, której tak obficie doznajemy, i być pewnemi, iż tę ciężką walkę do szczęśliwego doprowadzimy końca, a z nią otrzymamy bezpieczeństwo, honor i trwałą szczęśliwość kraiu.—Poczym parlament został zalimitowany do d. 8. Sierpnia.

Zapewniają, iż woylka *Angielskie* znajdujące się w *Portugalii*, również iak sześć Regimentow *Angielskich* mają być wsadzone na okręty, i do *Indyow Wschodnich* wysłane, i że wiadomo iest niezawodnie, iż eskadra przyłdku *Dobrey Nadzi* wypłynęła na krazenie między *Afryką* i wyspami *l'Isle de France* i *Bourbon*. Flotta *Rosyjska* z 10. okrętow liniowych i czterech fregat złożona, widziana była na morzu pólnocnym i zdaie się być przeznaczoną na obłężenie portu *Texel*.—Admiral *Duncan* był na pożegnaniu u Króla, mając wyiechać na powtórne objęcie komendy nad flotą pólnocnego morza. Mówią iż także popłynie do *Texel*.—Listy które na ostatnim bacie pocztowym z *Lizbony* przybyły, donoszą iż żeglarze *Marsylscy* nazywaniomsi handlu *Lewanckiego*, już od kilku miesięcy użytemi zostali do przyezrenia brzegow *Egipskich*, a najszczęśliwsze domy handlowe żydowski w tym kraiu odebrały zlecenie zebrania wielkiej mnogości prowiantow do magazynow pod *Alexandryą*, *Rosetta* i *Damieta*. Jeszcze w przeszłym roku szalupa *Francuzka* wysłana była z *Ile de France* na czerwone morze, dla dokładnego dowiedzenia się, o żegludze na tey niebezpiecznej wod preftreni. Ze wszystkich tych szczegułow (mowi iedno pismo tuteysze) wnośie nam trzeba, że *Egipt* pierwszym, a *Wschodnie Indy* są ostatnim wyprawy Gen: *Bonaparte* celem. *Egipt* iest miejscem przeznaczonym do zebrania sily, i powinien być uważany iako stanowisko wojenne. Zależenie tamże osady z czasem dopiero ulkuteczne zostanie; W przedsięwzięciu iednak takowym, niezmiernie zachodzą trudności. Wprawdzie *Francuzi* obrali sobie najlepszą porę roku do podróży *Egipskiej*, która w miesiącu Czerwcu przy pomocy wietrze z *Marsylii* w 14. dniach odbyta być może. Lecz podwójny port *Alexandryjski*, chociaż zbyt rozległy, iest zawsze nie pewnym, a nadbrzeża *Egipskie* pełne są mielizny, które ciężkim i niebezpiecznym wylądowanie czynią. Przez piasek od *Nilu* tamże wyrzucany, żegluga do portow *Egipskich* tak bywa w wielu miejscach corocznie popsuta, że naidoświadczeni matkowie częstokroć bywają w swej sztuce zawodzonemi. *Bonaparte*, choćby nawet stanął u brzegow *Egipskich* od *Nelsona* nie dościgniony, choćby tam wylądował szczęśliwie, ileż iednak trzeba mu będzie pokonać daleko większych trudności w drodze do *Indyow*? Woylko *Mamelukow* do 6000 wynoszące, które *Egipt* trzyma w swych ręku albo raczej ciemięży, łatwo w prawdzie być może przez wzgląd złego urządzenia swego od *Francuzow* rozproszone. Lecz iak wiele zależy na tym, aby tak mocna armia *Francuzka* dostatecznie w żywność opatrzona była. Trzeba bowiem wnośie, iż odtąd flotta *Angielska* przeszkodzi zapewne wszelkiemu posłikowi z *Francyi* do *Egiptu* iść mogącemu. Żegluga na czerwonym morzu, w

pólnocnych osoblwie stronach, podług powieści najsilniejszych pisarzow, iest wielce niebezpieczną. To morze nieznanie iest matkom *Europejskim*, a krajowi żeglarze wcale są niezdatni. Jakimże dopiero trudnościom niepodlega transport artylleryi i inne potrzeby wojenne? Wątpić także trzeba, aby *Francuzi* przy *Ile de France* od *Jedda* aż do brzegow *Malabarzkich* przeprowadzili, albo uniknęły czuyności okrętow naszych na morzu *Indyjskim*. Dozwoliwszy nawet żeby *Francuzi* wylądowali w *Indyach*, armia ich iednak przez przypadki tak wielkiej żeglugi, i przebycie nieznanymi i nieprzyjaznymi okolic, wielce osłabioną będzie, tak dalece, iż nasi ziomkowie względem bezpieczeństwa naszych osad *wschodnio Indyjskich* żadney obawy mieć niepowinni, choćby też iakie niespodziewane wypadki inakszą rzecz nienadały postać. W innych czasach projekt takowy byłby za niepodobny poczytany. Lecz romansowe i nadzwyczajne przedsięwzięcia zgadzają się zupełnie z śmiałym duchem rewolucyi, przez który tyle cudow udzielanych widzieliśmy. Historia podaie nam wielorakie przykłady, iż częstokroć śmiałe i niepodobne do uwierzenia zamiary, pomysłnie się udawały dla tego tylko, iż ie niewykonanemi poczytywano. Dodajmy do tego, iż nadzwyczajne przedsięwzięcia nadają ludziom którzy ie ulkuteczniają, nadzwyczajne mężstwo i zapat.

Bat pocztowy z *Lizbony* wyprawiony, na którym 23. officerow z *Gibraltaru* znajdowało się, został na dniu 9. tego miesiąca od kapra *Francuzkiego* schwytany.—Gazeta dworika potwierdza urzędowym raportem wiadomość o odstąpieniu *Port-au-Prince*, *St. Marc* i *d'Arcahaye* na wyspie *St. Domingo*, za dobrowolną kapitulacyą z Generalem *Touffaint Louverture* zawarłą. Kapitulacya była następująca. 1.) Miała *Port-au-Prince*, *St. Marc* z przyległościami i należąciami do nich fortyfikacyami, tudzież parafia *Arcahaye* mając być oddane *G. Touffaint Louverture*, wraz z pozostałemi tamże 3. do 4. nieużytecznemi żelaznemi armatami, iak tylko woylka *Brytańskie* z tamtąd wyciągną. 2.) Wyrażnym warunkiem obowiązue się *G. Touffaint Louverture* w nayuroczyjszym sposobie zabezpieczyć życie i własność pozostałych tamże dobrowolnie mieszkalcow. 3.) Dla łatwości dopełnienia wspomnianych warunkow umowiono się na zawieszenie broni, od dzilay, nie daley iednak iak do 5. tygodni trwać mające. Działo się na okrecie krolewskim *Abergavenney*, na stanowisku przed *Port-au-Prince* d. 30. Kwietnia.—(Podpisano) *Hain* General adjutant *Francuzki*—*Nightingale* General adjutant *Angielski*.—Piekarz, który na wyspie *St. Domingo* w *Port-au-Prince*, chleba woylkom naszym dostarczał, był pewien *Francuz*, który na samym ich wyisciu chleb arsenikiem zatrul, szczęściem pies pokosztowawszy tego chleba straszne bole okazał, przez co szkaradny zamył iego odkrytym został, a kapitan artylleryi *Spicer* komendę podowczas trzymający, rozkazał natychmiast złoczyńcę do armaty przywiązać, i wyrzucić rozszarpać.

G. Lake pod d. 25. t. m. z *Wexford* donosi, że zajęcie tego miasta sprawie spokoynosc w tamtych okolicach. Listy zaś prywatne gloszą, iż insurrenci cofnęli się do hrabstwa *Kilkenny* gdzie w *Gowran* o 13. mil od *Dublina*, obrali sobie mocne stanowisko. Milicya *Westmeath* która przeszkadzała ich marszowi, utracila 20. ludzi, ztąd pokazuje się, iż insurrekcyą *Irlandzką* przyzwóicie hydrą nazwano, iezli bowiem w iednym miejscu iest przytlumiona, w drugim się znouu zbiera.—*Keogh*, *Roach* Xiądz *Karolicki*, i 5. innych dowodzcow złapanych

przy *Wexford*, temi dniami straceni zostali. — W *Sainfield* w hrabstwie *Down*, insurgeni spalili dom wielki z 22 ludzmi. — Piekarz w *Rathwole* niedaleko od *Dublina*, żatruł także chleb dla wojska królewskiego. Skutki tego dały się już widzieć na wielu żołnierzach, szczęściem felczerowie regimentowi oliwą, masłem rozpuszczonym i innymi lekami ieszczu zawczasu chorym na ratunek popieszyli. Przymuszono potem Piekarza do zjedzenia tegoż samego chleba; kilku iednak umiesionych zapalczywością żołnierzy, nie czekając skutku truciźny, zabili go na miejscu. — Wczoraj wyznaczono nagrodę 1000. funtów za schwytanie *Bagenal Harveys*, ostatniego dowodcy w hrabstwie *Wexford*. Mówią iż na statku potrafił uciec do *Xłtwa Wallis*. — Lord *Camden* powrócił z *Dublina* i miał audyencyą u Króla. — Chodzi tu pogłotka, iż w dalszym czasie *Irlandya* i *Szkocya* zupełnie z *Anglią* połączone zostaną.

Elkadra Admirala *Thompson* zabrała znowu kilka statków *Francuzkich* z potrzebami wojennymi do *Wexford* płynących. — Widok tutejszy uzbrojonego narodu przeciw nieprzyjacielowi naszemu, iest prawdziwie widokiem godnym podziwienia. Wreszcie mieszkańcy tutejsi nie tak się obawiają skutków z tegoż położenia *Irlandyi*, iak cudzoziemcy którzy się uciekli pod opiekę rządu naszego. — O wyładowaniu do *Anglii*, już teraz wcale niechęć.

W izbie wyższej parlamentu były także mocne spory względem okoliczności *Irlandzkich*. Popierano w tej mierze wniesienie *P. Foxa*, że iednak to odrzucone zostało, przeto lord *Oxford* zaniósł protestacyą do izby wyższej, w której dowodził, iż postępowanie z *Irlandczykami* iest przeciwne prawu. Sprawiedliwość *Angielska* nie dozwala, ani tortur, ani nieograniczonego więzienia. Męczyć *Irlandczyka*, iest toż samo, co męczyć *Angielczyka*, gdyż ciż sami ludzie, którzy się dopuszczają w brew prawu okrucieństwa nad pierwszym, nie będą mieć boiaźni dopuścić się tegoż samego nad drugim. Historia uczy, iż niemasz żadnych przyczyn do uśmierzenia ludu morderstwami, ale ten raczej powolnością uspokoiony bywa. — Na d. 24. w nocy roznieśiono w *Dublinie* zafraszającą pogłotkę iakoby insurgeni przy *Wiklow* zebrani ukazali się. Wyłano zaraz przeciw nim różne korpusa; nie wiemy ieszczu skutku. Więść także chodziła, iż insurgeni odebrali znowu *Wexford*. — Wojska królewskie w dobrach lorda *Morra*, wielkie szkody poczyniły, procz spustoszenia wszystkich prawie pol, spalono ieszczu miało *Ballynahinch* do niego należące.

z Paryża dnia 29. Czerwca.

Dziennik przyjaciel praw zawiera w sobie następujący artykuł: „Po wypłynieniu kontr-admirala *Angielskie* go *Nelson*, utailiśmy troskliwość naszą względem floty Generala *Buonaparte*, wiedząc dobrze iak niebezpieczną iest rzeczą zafraszac lud względem tego, co iest dla niego najdroższym. Dziś iednak możemy donieść, iż *Buonaparte* w wielkim był niebezpieczeństwie, a możemy to donieść bez żadnej nieprzyzwoitości, gdyż wszystkie okoliczności które niedawno przeciw niemu były, są teraz za nim. Podajemy więc następujące opisanie, iakim sposobem potrafił umknąć przed nieprzyjacielem mogącym go bez trudności doścignąć, gdyby osobliwszy traf szczęścia który już nie raz Rzplte uratował, niedopomógł był temu wodzowi. — Admirala *Nelson* przeszedłszy cieśninę *Gibraltarską* wysłał naprzód szybkie fregaty dla wyszukania floty *Francuzkiej*. Przebiegły one przez strzeżenie morza szrodoziemnego, a krążąc przy *Sardynii*, zawinęły aż do *Neapolu*, dowiadując się iezli flota *Francuzka* widziana była. Niepowiawszy iednak żadnej wiadomości, wróciły się nazad i napotkały flotę *Angielską* z tej strony *Korsyki*. Powiadano im wszędzie, iż nigdzie floty *Francuzkiej* niewidziano. Stosownie więc do tej powieści, Admirala *Nelson* sądził, iż ta flota ieszczu z tej strony *Korsyki* być musiała, gdy iey z tamtej strony niespotkano. Popłynął więc do *Tulonu*, z pewnością albo spotkania na morzu *G. Buonaparte*, albo go blokowania w *Tulonie*. Jakież podziwienie iego być musiało, kiedy już tam floty nie zastał, za którą się upędzał. Odplynął więc znowu. Ale *Buonaparte* był już pod ów czas nad brzegami *Sycylii*, gdzie zawsze można natrafić na wiatr pomyślny do *Ale-*

xandryi, dokąd musiał zapewne już przybyć. Może tu iednak ktoś zapytać, gdzież więc był *Buonaparte*? i czemu go na morzu szrodoziemnym spotkać nie można było? Odpowiadam: *Buonaparte* znajdował się z flotą swoią przy cyplu *Korsyki* od *Bastia*, gdy fregaty *Angielskie* wysłane przeciw niemu, zbliżyły się na moment do tej wyspy niezashedszy iednak do iey cyplu, ztamtąd zaś popłynęły do *Sardynii* i *Sycylii*, a tak nie mogły spostrzedz floty *Francuzkiej*. *Buonaparte* tymczasem ruszył z flotą pomimo *Sardynii*, gdy fregaty *Angielskie* za powrotem swoim były już na drugiej stronie tej wyspy, tak dalece iż *Buonaparte* (gdy także i *Nelson* z tej strony *Korsyki* się znajdował) uszedł ścigania *Anglików*. Kiedy więc bohater nasz tak dalece sprzyjany był od losu, którego niestateczność od tak dawna uziarniać potrafił, można powiedzieć, iż iest przeznaczonym do uzupełnienia największych dzieł na świecie. Przy *Egipskich* piramidach, które niegdys między cuda świata liczono, znajdzie on prawdziwy sekret pokonania *Anglii*, a przez chwalebny i sprawiedliwy pokoy przełamanie trudności, które z kongresem *Rafadzkiemu* niekoleknie powłaią.“

Gdy na d. 11. t. m. flota *Angielska* zbliżyła się do brzegów *Francuzkich*, Administracya centralna departamentu *Var*, wydała następującą proklamacyą. — Obywatele. Ukazanie się 14. okrętów nieprzyjacielskich, na których emigranci i współwinowacy, zbrodnicze nadzieie swoje pokładają, niepowinny żadney między wami sprawać boiaźni. Flota ta nie ma zapewne innego zamiaru, iak załwawiać ile możności przeszkody wyprawie *G. Buonaparte*. Bądźcie więc spokojnymi w tej mierze Obywatele, wszystkie uśłowienia nieprzyjaciela będą daremne, gdyż *Buonaparte* wyprawą tą dowodzi. Idźcie za przykładem waszych braci oręża pod *Ostendą*. A wy urzędnicy! wyborze ludu! mięycie baczność na obroty tych rojalistów, którzy gotowi opuścić sztandar wolności, a iść pod chorągwie *Pitta*. Wy mianowicie mieszkańcy *Tulonu*, nie zapominajcie przestępków tych, którzy dawniej miało wasze przedali.

Na d. 13. t. m. flota *Angielska* widziana była między wyspą *Elbą* i *Korsyką*. Wiadomość ta iest urzędową, mówi *Przyjaciel Praw*. — Na dniu zaś 10. *Buonaparte* przepłynął południowy cypl wyspy *Sycylii*. — Minister marynarki *Ob. Bruix* odpisał pod d. 26. t. m. Kapitanowi *Heritier* w niewoli *Angielskiej* zostającemu, w następującym sposobie: „OBYWATELU! Oznaymitem Dyrek: Wyk: wszystkie szereguty stawney obrony na okrecie liniowym *Herkules*. Bez wątpienia okropną iest rzeczą dla *Francuza* wpaść w ręce nieprzyjacielowi, iakkolwiek w liczbie przemagającym. Pięknym iednak iest czynem, przedać drogo własny upadek, a odwagę swoią w bliźnach okazać. Twoja w tym iest stawa obywatele. Dyrektoryat optakuie cię i szacnie, równie iak wszystkich walecznych współ-kolegow twoich, którzy pod twemi rozkazami walczyli.

List z *Lille* pisany zawiera w sobie, iż *Anglicy* przy *Ostendzie* w niewolę zabrali, zostali zamienieni za równą liczbę *Francuzów*, którzy z więzień *Angielskich* w krótcie mają przyplynąć do *Calais*. — Zapewniają, iż żądana od miasta *Hamburga* pożyczka czterema milionami zaspokoioną została. — *G. Kilmaine* otrzymał komendę wojsk lądowych wewnątrz kraju będących, ażeby mógł łatwiej uważać obroty armii *Angielskiej*. — Nie można zaprzeczyć *Anglikom* nader wielkiej biegłości na morzu. Wywizya *Angielska* kładająca się z iednego okrętu i trzech fregat, które się nieustannie znajdują przy uściu *Ligery*, tak się zbliżają do skał i lądu, iż nasi maytkowie wyznają, iż by tam nie śmieli podobnych okrętów prowadzić.

Wiadomość o wzięciu *Malty* rozlana, dała powód do następującego żartu w kształcie rozmowy umieszczonego w dzienniku *Nowelliste Politiue*. — Przekupka Pomarańczow. Nie mogę dać moich pomarańczow iak za 12. sous. — Polityk *Kasenhauzowy*: Będziemy ie niedlugo mieli za mniejsze pieniądze. — Przek: A to iak obywatele? — Pol: Bo nas nie będą kosztować iak tylko pracę zbierania. — Przek: Patrzajcie tego krzywonośa w peruce à la *Titus*, iemu się zdaie, iż nie potrzeba iak tylko się schylić, ażeby mieć pomarańcze. — Pol: Nie wiesz więc obywateko, iż wyspa *Malta* iest naszą. — Przek: Nie, nie wiem, a co więc, dla

mnie to wszystko zarówno. — Pol: To nie powinno być dla ciebie zarówno, ponieważ gdy iestemy panami wyspy, która wydaie te piękne pomarańcze, iasną iest rzeczą, iż już za nie cudzoziemcom płacić nie będziemy. — Przek: Gadasz iak papuga, czyliż taniey kupujemy płotna *Flandryjskie*, odtąd iak iestemy panami *Flandryi*, a set *Szwajcarski* nie iestże droższym od czasu iak nasze wojska wkroczyły do *Szwajcaryi*? — Pol: To rzecz inna obywateko, bo do robenia sera i płotna potrzeba rąk. — Przek: Więc ich nie potrzeba dla zachodu około pomarańczow? — Pol: One się rodzą bez uprawy. — Przek: Powiedź to komu innemu; nasz sąsiad, który codziennie czyta *Przyjaciela Praw*, powiedział mi, iż *Malta* iest neurodzayną skałą. — Pol: Twój sąsiad dobrze mówił, ale na tej skałe tak się rodzą pomarańcze, iak u nas rzepa, i kartofle. — Przek: Tam do kąta; to zapewne dla tego pragniemy tak bardzo tej wyspy. — Pol: Nie, nie dla tego tylko, ale bardziej dla wypędzenia z niej 700. Rycerskich *Mnichów*, przed którymi niegdys drżeli *Turcy*, i którzy by dziś mogli zrobić we *Francyi* kontrarewolucyą. — Przek: Nie, takie bajki już teraz nie popłacają, nie będziesz miał moich pomarańczow, iak za 12. sous.

Niektóre osoby zdają się obawiać rychłego zerwania zgody między Rzplta *Francuzką* i Stanami zjednoczonymi *Ameryki*. Prawda iest, iż Poseł *Amerykański* *P. Gerry*, żądał paszportu do wyjazdu z *Francyi*, lecz niemniej iest rzeczą pewną, iż się ieszczu znajduje w *Paryżu*. — Przez opadnienie wody na rzece *Loire*, monumenta kunsztów *Włoskich* zostały w drodze wstrzymane, i nie przybędą zapewne dość wczesnie, ażeby mogły bydź uroczyste przez Dyrektoryat dnia 14. Lipca przyjęte. Ta uroczystość odprawiać się będzie na polu marsowym, przy ćwiczeniach wojennych, i przy wypuszczeniu aeroflacyjnego balonu.

Dnia 28. Czerwca obchodziona była uroczystość *Rolnicza*. Szedł najprzód plug ciągniony od 2. koni, i otoczony rolnikami, z których każdy trzymał bukiet w ręku związany trojkolorową wstążką. Potym woz ze snopem dojrzałych kłosów, i narzędziami rolniczymi napelniony, pomykał się ku świątyni *Cybeli* na plac *Halle-aux-Bled*, ciągniony był od 6. wołów przyfrotionych w *Irlandyi*, ich rogi i kopyta były polacane. Za tym wozem szły w paradzie członki towarzystwa rolniczego i Administratorowie museum historyi naturalney, którzy trzymali się za ręce z rolnikami. — Drugi woz *Bachusa* uwieńczony owocami i ziołami; Dziecko siedzące na beczce, wyobrazało tego bozka. Prezydent Administracyi centralney miał głos, po którym przeczytał imiona trzech *Rolników*, których prace załwżyły na zachęcającą nagrodę, i oddał im srebrną koronę.

Z *Cadix* donoszą, iż flota *Hiszpaniska* od 23. liniowych okrętów, gotowa iest do wyjścia pod żagle. — Mówią tu powszechnie, iż Obywateł *Francois Neufchateau* wkrótce *Selz* opuści, i obejmie ministerium wewnętrzne. Czyli negocjacje tamże zerwane, czyli ukończone zostaną, nie wiadomo. — Obywateł *Jean Debry* składając urząd deputowanego w Radzie 500. wyraził wliście swoim: iż iezli będzie szczęśliwym przytożyć się do pokoju, i w tym sposobie uczynić przystępnę oyczynie swoiey, wyobrazić sobie będzie, iż się zawsze znajduje w gronie Rady 500. — W *Medyolanie* naprawiają fortyfikacye, wyciągnięty iest także kordon na granicach *Cisalpińskich* od strony morza. — Do portow morza szrodoziemnego nie będzie odtąd żaden okręt wpuszczony, któryby wprzod w *Marsylii* nie odbył kwarantanny. — Do portu *Vendre* kapry nasze przyprowadziły 3. okręty *Raguzzańskie* ze *Smyrny* wyszłe, z ładunkiem przeznaczonym dla *Anglików*, million liwrow wartującym. — W *Neapolu* zaszyły znaczne spory między ministrem stanu margrabią *de Gallo* i kawalerem *Acton*, pierwszy iest zawsze za systematem łagodnym, drugi za surowym. Więznieowie stanu mieli być w tych dniach traceni, wszakże wielu pokłada nadzieie w wstawieniu się za nimi *Garata*. — Mała Rzplta *Raguzzańska* wysłała do Rzplty *Rzymskiej* *P. Stay* w charakterze sprawującego interessa. — Dyrektoryat *Cisalpiński* umocowany iest od ciała prawodawczego do wygotowania 100.000. karonow. — Na 2. fregatach i iednym małym statku, które z *Brest* wypłynęły, znajduje się 400.

artylleryjów wybranych. Niewiadomo jednak gdzie ta wyprawa popłynie.

Ogłoszony tu jest list G. Schauenburg do kommandanta Cesarzkiego w Bregenz, w którym się General ten ulkacza, iż niektórzy żołnierze Cesarscy w rozmaitych okolicach nadgranicznych Helwecyi, drzewa wolności pościnali, rozlewając pogłółkę, iż wkrótce wojska Cesarzkie dawny rząd Szwajcaryi powrócą. Wzywa kommandanta, aby przez wzgląd na związki przyjacielskie Francyi z Austryą także bezprawia ukrocił, dodając, iż rewolucya Szwajcarska zrobiła się pod opieką Francyi.— Kommissarze Francuzcy w Rzymie uczynili rekwizycyą o 25,000. ludzi, a to w celu aby łącznie z wojskami Francuzkami postawić Rzpłtę Rzymską w stanie godnym poważenia.— Mowią, iż znaiomy z poltek swoich w Hollandyi Ducange, znalazł się teraz w Wesel— Przed Tulonem krąży jeszcze niektóre woienne okręty Angielskie.

Dyrektoryat pod d. 25. wydał następującą uchwałę. 1.) wszystkie listy znalezione na okrętach nieprzyjacielskich mają być niezwłocznie ministrowi morkiem przebrane, nie czekając na wyrok względem zdobyczy, któremu listy podlegać nie powinny. 2.) Z listów znalezionych na okrętach neutralnych, te tylko zostawione będą, które dowodzą, iż ten okręt jest neutralnym, reszta odeślana być ma. 3.) Minister morliki o treści listów Dyrektoryat uwiadomi.— Liczba teatrow naszych powiększy się teraz nowym, który nazwanym być ma Teatr zwycięstw Narodowych.

Dnia wczorajszego przypięto na wszystkich murach Paryżkich następujące pismo względem G. Buonaparte.— Jakim kunsztem wyobrazić głowę Buonaparty, mówił do mnie malarz Appiani; zawiera ona w sobie charakter wszystkich głów przeciw Cezarowi sprzyliętych. Zdaie on się zawsze zagłębiony w tym, co sam tylko ulkutecznić zdoła. Uważałem go wśród wojska, kochał żołnierza, żywił go, przyodziewał, i był dla niego oycem. Taka była we Włozzech jego obyczajow surowość, iż ledwo nie był miany za nieczułego, a to zdanie byłoby się stało powszechnym, gdyby nie przywiązanie, które swej okazywał żonie. Obiawszy najwyższą nad wojskiem komendę, zdawał się zamknąć wstęp do swego serca samej nawet przyjaźni; ognista jego dusza ukryła się w jego głowie. Armia i Rzpłta potrzebowały na ten czas człowieka, ażeby nie było Kapui we Włozzech. Jego baczna grzeczność i znakomitość, hamowały zawsze natrętów, podchlebców i zauszników. Ta wyższość, ta przyciągająca i odpychająca siła, potrzebną była dla utrzymania w swojej sferze nowo rodzącego się w pierwiastkowym nieładzie świata. Od niego do jego generałów taka była odległość, iaka do żołnierzy od generałów. Jeden z jego talentów jest, postawić każdego, i każdego na swoim miejscu utrzymać. Nim się stał wodzem, włożył sobie krótki sposób poznawania ludzi. Na pierwszym wstępie przyjmował ich głosem fuikliwym.— Według ich odpowiedzi (mówił) poznaję ton ich duszy. Uderz w spiżowe naczynie rękawiczką, nie da ci żadnego dźwięku, uderz w młotem, zadzwoni. Styl jego proklamacyow jest wielki, byłtry, niewygladzony i żywy. Orzeł, potoki, piorun, są zwyczajne do jego przysłowiań wyrazy. Dzieło Ojczyzny jest jego ulubioną zabawą. Sam przez się wszystko czyni. Od sześciu miesięcy, iak się przy nim znajduję (mówił do mnie jeden z jego sekretarzow) nie kazał mi jeszcze jednego listu napisać. Jakże nieprzyjaciel mogłby doścignąć tajemnice, których nie powierzał nikomu? Jakimże palającym sto- sem musi być serce tego człowieka! Poruszenie jego oczow i powiek, jego chod i głos, pokazywały niecierpliwą i burzliwą duszę. Na proźno się wiatry wzdymają, siła, ażeby namiętności rozdrażnić, on zawsze jest panem slyru; trzyma przy swoich nogach podłe narowy. Zaden Włoch nie upomni się u niego o swoją żonę, ani o swe bogactwa. Odkrycie historia, jeżeli powinien był, lub mógł zawrzeć pokoy bez oddania Wenecyi. Sam w tej mierze odwołuje się do potomności. Porównując tego nadzwyczajnego człowieka z mordercą Klitusa, albo z polkromicielem Gaulow, nie można nie zawołać: Buonaparte wyższy jest nad swoją sławę. Łodka rybaka plynęła tylko z fortuną Cezara, okręt Wschod nieśle przeznaczenia Buonaparty.

Dokładniejsze wiadomości donoszą, iż z wydarzonego w Plombieres przypadku, ani Obywatelka Buonaparte, ani żadna z iey towarzyszek, żadnego prócz lekkiego fluczzenia, nieodniosły szwanku.— Wszystkie listy z Bordeaux cieszą nas nadzwyczajną obfitością zbiorow wina, dodając, iż więcej będą kosztować beczki niż wino.

z Bruzelli dnia 29. Czerwca.

Od ostatniego wylądowania Anglikow, brzegi nasze nie przesłaniają być w rozmaitych miejscach zagrożonemi od floty Wielkiej Brytanii, która nieodstępnie od naszych stanowisk. Krąży ona zaczawszy od ujścia Skaldy, aż do wysokości Dunkierki, oddzielając codziennie lekkie statki, które przychodzą zwiadać rozmaite fiano-wilka portow dawney Flandryi. W tych dniach dwa bryggi i kilka kutrow przymkły się nazbyt blisko lądu, między Ostendą i Blankenbergiem, w zamiarze rozpoznania czynionych tam przygotowań obrony, i dla upatrzenia sposobow powtorney napaści; z tego powodu przyszło do silnego z armat strzelania między temiż statkami i bateriami Francuzkami, po czym się Anglicy nazad cofnęli. Oczekujemy co moment nowego ich przybycia, i flosowne do tego czyniemy przygotowania.— Dowiadujemy się, iż między wojskami znajdującymi się w Zelandyi, wyszczyły się nadzwyczajne poruszenia. Przybyło tam wiele batalionow infanteryi Francuzkiej, które mają załpać miejsca garnizonow Batawskich. Widać w tym, zamiar oddalenia od tych wysp wojsk Narodowych, i powierzenia ich obrony wojskom, które Francya zostawia na żołdzie Rzpłty Batawskiej. Z bywszego także Belgium mają wyruszyć do Hollandyi rozmaite korpusy; przeznaczone iuz są udać się do brzegow, a szczególnie w okolice Texel, gdzie jest powód obawiania się rychłego ataku z strony nieprzyjaciela krążącego na morzu pułocnym. Ten nowy układ bronienia brzegow Hollenderskich przez wojska Francuzkie, pochodzi stąd, iż sprostżezono przeciwnie rewolucyi zdania w wielu korpusach narodowych, osobliwie w Zelandyi, gdzie nowe systema mało ma stronników, a gdzie Anglicy wiele mają przyjaciol.— Z Luxemburga powięzono Mozellą, wielką liczbę ciężkiej artylleryi, mozdzierzow, haubic, amunicyi; to wszystko przeznaczone jest do Moguncyi.

Dnia 26. t. m. przejeżdżał przez to miasto kurjer Szwedzki, wysłany od swego dworu do Paryża z depeszami, które twierdzą być nader ważnemi.— General dywizyi Grenier przeniósł swoją główną kwaterę z Dunkierki do Gravelines.— Rozchodzi się wiadomość, iż Anglicy wylądowali na wyspę Walcheren, i że tam wiele wojsk wysadzili.

z Hagii dnia 3. Lipca.

Ob: Buys dawny Minister interessow zagranicznych mianowany jest nadzwyczajnym polsem Rzpłty Batawskiej do dworu Sztokolmskiego, a Ob: Goes objął departament zagraniczny.— Deputowani Amsterdamscy będąc u Ob. Roberjot przed wyjazdem jego do Raftad, oświadczyli życzenia swoje, aby traktat handlowy Francyi z Rzepłtą Batawską mógł być przyspieszonym.— Przeznaczony do Helwecyi Ob: Champigni pozostanie tu tak długo, dopóki Ob: Roberjot z Raftad nie powroci.— Przychodzą tu zewsząd adresa podziękowania za rewolucyą na d. 12. ulkutecznioną, podobnież przyflane tu są od Generałow wojsk naszych, i od rożnych korpusow.— Ob: Champigni podał tu notę, w której okazuje prawa Rzpłty Francuzkiej na mocy alliansu i prawa wojny do własności emigrantow Francuzkich w kraich Rzpłty Batawskiej zostających, równie iak do majątkow kawalerow Maltańskich, w Geldryi, i elektora Palatynatu w Berg-op-Zoom.— W Rotterdamie spuszczone z warsztatu nowy okręt liniowy de Witt od 68. armat.— Przed Texel krąży 14. okrętow wojennych Angielskich.— Dnia 30. Czerwca Ciało Prawodawcze odprawiało selsyą przy odstąpieniu arbitrow. Przyczyna tego jest niewiadoma, to tylko pewna, iż wewnętrzne okoliczności zatrudniały selsyą. Przeczytano także pismo rządu nasze- go tymczasowego, w którym donosi, iż Dyrektoryat Francuzki pochwała rewolucyą dnia 12. życząc przy tym, aby dzień ten, który nie tylko był tryumfem odniesionym nad jedną ale nad wszystkimi partjami, mógł przynieść zamierzoną szczęśliwość ludu.

z Konstantynopola dnia 25. Maja.

Od kilku dni przybyło tu wielu kuryerow, którzy potwierdzili wiadomość o ostatniej przez Alo-Pasza poniesionej klęsce. Prócz tego dowiadujemy się, iż w wojskach Otomańskich wielka panuje dezercya, iż Basman Oglu coraz w ogromniejszej okazuie się file. Z tego powodu pollano rozkazy do rozmaitych Turceckich Prowincyi dla zgromadzenia iak najwięcej być może wojsk i połączenia ich do armii Kapitana Baszy.

Podług ostatnich wiadomości od góry Kaukazu, pokoy między Rossyją i Persyją w Teftis podpisanym został. Traktat ten dosyć zostawia pożytkow monarsze Perskiemu. Dwór Rossyjski powrócił mu zabory przez swoje wojska z tej strony poczynione, prócz niektórych miał i części kraiu nad morzem Kaspijskim, a szczególnie miał Derbent i Baccow, które przez poprzedzające jeszcze traktaty były iuz Rossyji utracone. Pomimo tego pokoiu pozostał się na granicach korpus z 20. tysięcy ludzi, rozłożony wzdłuż rzeki Kur czyli Cyrus. Zdaie się, iż ta mała armia wprawila w podeyrzenie Portę, która wydała rozkazy, aby w pobliskości zgromadzono korpus obserwacyine.

Od wyższego Renu dnia 29. Czerwca.

General en chef Hatry odebrał rozkaz, aby iak tylko zbory z pół pokończone zostały, natychmiast dywizye swoje w 4ch obozach rozłożył. Przeznaczą ieden pod Offenburg, Kehl i Bischofsheim, drugi między Hoechst i Homburg, trzeci pod Friedberg i Buzbuch, a czwarty pod Siegen.

z Kolonii dnia 30. Czerwca.

Listy z Arensburg w Westfalii donoszą, iż oddział kawaleryi Francuzkiej rozszedł się po tamtych okolicach i rozbroił wszystkich mieszkańcow bez wyłączenia.

z Hanau dnia 30. Czerwca.

Postrzegaia widoczną różnicę między polami Francuzkami w Raftad. Bonnier żyje w samotności, od nikogo wizyt nie przyjmuje, ani nigdzie nie bywa. Jean de Bry przeciwnie wszędzie się znajduje. Mowią, że nawet w zdaniach się swoich różnią.

z Strazburga dnia 30. Czerwca.

Ob. Mengaud przybył do tego miasta i ma tu przez czas nieiaki zabawić.— List z Selz pod dniem wczorajszym zawiera co następuje: „Od dnia 25. odprawiają się codziennie konferencye między Hr. de Cobenzl i Ob. Neufchateau. Pierwsza z nich była nader żywa. Wczoraysza zaś miała być decydującą, i pełnomocnicy oboiej strony mieli iuz przyflać na najważniejsze negocyacyi punkta.— Tego wieczora wyprawiono kuryerow do Paryża i Wiednia. Zapewniają iż w 12. lub 15. dniach konferencye najszczęśliwiej ukończona zostaną. Hr. de Cobenzl każdego wieczora powraca do Raftad, lubo w tym czasie droga aż do Renu jest nader niewygodna, a przeprawa przez Ren z przyczyny przybierania wody, bardziej niebezpieczna.— Minister Duński w Raftad oddał dnia wczorajszego wizytę Ob. Francois de Neufchateau.

Dnia 1. Lipca.

CHIAPPE Dyrektor korespondencyi Telegraficznej w Strazburgu, do Ob. Kommissarza Dyrektoryatu Wyk: przy administracyi departamentu niższego Renu. Obywatelu! W tym momencie odbieram przez Telegraf rozkaz, ażebym doniósł urzędownie o wzięciu wyspy Malty przez G. Buonaparte.— Pozdrowienie i Braterstwo etc.

z Hildesheim dnia 1. Lipca.

Jest podobieństwem, iż oboz w okolicy Hannoveru zostanie rozpuszczonym, musztry iednak codziennie się odprawiają.— Ponieważ stany księstwa Calenberg i Gotingen, uczyniły były pożyczkę 500,000. talarow elektorowi Hannoverkiemu przeto na zaspokoienie tego długu, Jerzy III. nałożył teraz w elektorstwie Hannoverkim nowe podatki lat 4. trwać mające, na gruntach, służących etc.

z Raftad dnia 2. Lipca.

Deputacya Rzeszy zgromadziła się dnia dzisiejszego dla wotowania względem osnowy ostatniej noty ministrow Francuzkich. Na przyszły dopiero selsy Concluseum ułożone będzie, lecz podług toku deliberyow, Depu-

